

[Klínovice](#) [1]

První písemné zmínky o Klínovicích

Okamžik vzniku většiny vesnic lze dnes již jen stěží vypátrat. Nejčastěji se proto hovoří jen o první písemné zmínce o obci. Ta mnohdy dokládá změnu majetkových poměrů v době, kdy již nepochybně obec řadu let existovala. Osud první písemné zmínky o Klínovicích byl následující:

Po smrti Bavora III. (v lednu 1318) se ujal Strakonice, Práchně a Horažďovic jeho bratr Vilém. Jeho švagrové, vdově po Bavoru III. Markétě rozené z Rožmberka, připadlo panství bavorovské. Vilém byl v okamžiku převzetí moci daleko mladší než zesnulý bratr Bavor III. Nebyl asi dostatečně zdrav a zůstal dlouho svobodný. Toto obojí patrně spolupůsobilo na jeho poměr k johanitům (strakonický konvent maltéžského řádu). Ti se mu již téměř rovnali ve světském bohatství a Vilém své jmění v jejich prospěch dále ztenčoval.

13. ledna 1327 listem sepsaným ve Strakonících postupuje Vilém českému a polskému králi Janovi Lucemburskému všechen svůj majetek zděděný po předcích. K tomuto kroku mělo dojít v případě, že zemře bez dědiců. Což už bylo v daném okamžiku téměř jisto. Se souhlasem krále vyjímá "z dědictví" deset vesnic se 100 lány dědiny. S nimi může volně nakládat ve prospěch svůj a svých lidí. Podnět k tomuto kroku zřejmě vyšel z králova dvora. Důvodem asi byla přílišná Vilémova štědrost k církvi a johanitskému řádu.

Jak pan Vilém hospodařil dále? Tak například 23. dubna 1345 pronajal na svém hradě domácímu měšťanu Jindřichovi řečenému Švejker a jeho dědicům purkrechtním*) právem jeden a půl lánu a tři jitra půdy z nové dědiny „na Bychnově“ u hranic vesnic Únice a Klínovice. Na sedm let půdu osvobodil od všech poplatků a po uplynutí této lhůty dosáhly tyto obvyklé výše z 1,5 lánu. Tři jitra měl držet nájemce svobodně pro zřízení dvora. Tato dědičně pronajatá půda ležela podle zápisu „w giednej brazdye“ (byla celistvá) a neměla být přeměřována jinou mírou, než strakonickou. Na tergu (zadní straně) originální pergamenové listiny je rukou 15. století napsán výtah: „empcio dimidio et uno laneo et III. us iugeribus cuidam civi in Strakonicz in Wichniow alias Hubenov“. Bychnovem se tedy už od 15. stol. rozumí dnešní Hubenov.

Vilém postupně prodal, pronajal a rozdal oněch deset vesnic, vymíněných smlouvou z 13. ledna 1327 a neměl již co odkazovati. Požádal tedy 9. listopadu 1349 krále (Karla IV.) o vyjmutí 16 hřiven důchodů ze statků, které podle zápisu v zemských deskách měly po jeho smrti připadnout panovníkovi. Žádost odůvodnil spásou své duše. Karel to v milosti učinil. Na zadní straně listiny z toho dne je psáno „consensus regis super donationen Podole et Clynovicz (z obou našich obcí Podolí a Klínovic). Odtud tedy mělo plynout Vilémovi oněch 16 hřiven důchodu.

Pánem na Strakonících, Horažďovicích a Práchni se po Vilémově smrti (zemřel asi roku 1359) stal jeho synovec Bavor IV. Ten 28. června 1367 potvrzuje na žádost velkého převora Jana ze Zvířetic čili z Vartemberka Vilémovo věnování z roku 1349, jímž se johanitskému řádu do vlastnictví dostali vesnice Podolí a Klínovice.

Jak asi sami vážení čtenáři domýšlíte, je v těchto řádcích převzatých z knihy Bohumila Lifky (1993) určitá nejasnost. K letopočtu 1349 se vztahují dvě události. Vyjmutí důchodů z obce Podolí a Klínovice ve prospěch Bavora III. a převod obou vesnic na johanitský řád. Král zřejmě vlastně svolil se změnou "zavěti". Pak by Bavor mohl roku 1349 obdarovat johanity. Kdo ví? Odpověď by snad dalo zhlédnutí oněch zmiňovaných listin.

Ze zmíněného vyplývá, že prvně je písemně obec Klínovice zmiňována v roce 1345. Toto datum převzal ve své knize i A. Profous (1949). Nepřímo však dokládá existenci rozvinuté obce již listina z roku 1327.

Čím toto malé listování v knihách ukončit? Snad konstatováním, že dlouholeté sepjetí Klínovic se Suverénním řádem maltéžských rytířů dodnes dokládají osmihroté kříže na vstupních dveřích kapličky na návsi.

*) Purkrecht - dědičný nájem (pacht), zákupní právo

LITERATURA:

LIFKA, B: Radomyšl Dějiny jihočeského městečka a jeho okolí. OÚ v Radomyšli a Nadace historie Radomyšle, Radomyšl 1993,

1. vydání, 300 s., ISBN80- 900018-8-2.

PROFOUS, A: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny. Česká akademie věd a umění v Praze, Praha 1949.

URL zdroje: <http://www.chrastovice.cz/klinovice>

Odkazy

[1] <http://www.chrastovice.cz/klinovice>